

Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven, hem zal God Zijn vriendschap en Zijn liefde geven...

IN DE VREDE VAN CHRISTUS RUSTE
DE HEER
Urbain CAPIAU

echtgenoot van
Monique DE CLEER

geboren te Schendelbeke op 2 juni 1942 en godvruchtig overleden in de St. Elisabethkliniek te Zottegem op 12 april 1982, gesterkt door de H. Sakramenten van de zieken.

Ondoorgrondelijk blijft voor elke mens, het Mysterie van Leven en Dood, vooral als het gaat om een jonge echtgenoot en vader, lijk Urbain, die normaal nog zoveel van het leven hier op aarde kon verwachten. Ondoorgrondelijk is de toekomst van ieder mens. Niemand is zeker van de dag van morgen.

De dood van iemand die ons dierbaar is, komt steeds onverwacht, omdat een menzenhart zich blijft verzetten tegen de zinloosheid van het sterven, ook al is het ten gevolge van een meedogenloze ziekte; en wanneer het dan toch gebeurt, dan wordt de slag die zijn familie treft nog verhevigd door de machteloosheid die wij daar tegenover ervaren. De vraag naar het "waarom" blijft op onze lippen branden.

Het antwoord op deze vraag kan de mens uit zichzelf niet geven. Hij kan het enkel aflezen aan het leven, de dood en opstanding van Jezus Christus. Enkel daaruit ontspringt de zekerheid dat de mens in de dood niet in het niets valt, maar in Gods handen.

Deze zekerheid moet de pijn milderden die ons vandaag hier samenbrengt. Want deze mens van wie wij afscheid nemen heeft gepoogd naar deze zekerheid toe te leven. Hij was "een goed mens" die het woord van de Heer heeft opgevolgd: "Wat gij aan de minste der mijnen hebt gedaan, dat hebt gij aan Mij gedaan". Hij heeft gewerkt, onvermoeibaar voor het geluk van de zijnen. Hij was opgeruimd van karakter, vredelievend en steeds tot dienst bereid.

Om de laatste eer te brengen aan deze mens, om recht te doen aan zijn leven en sterven, staan wij rondom het verstarde lichaam dat ons van hem is overgebleven. En wij voelen de wonde aan die door de onverbiddelijke dood is toegebracht aan wie hem dierbaar waren. Wij houden de ogen gericht op het kruis van Christus, en wij spreken uit, in tastend geloof dat dit het einde niet is. Zal God die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, ons niet eens met Hem en de dierbare overledene, ook alle dingen schenken?

Dierbare echtgenote, blij sterk in de zware eenzame taak die u verder wacht bij de opvoeding van ons kind dat juist nu haar plechtige communie doet. Ieder mens moet een kalvarieberg beklimmen, maar voor de ene mens is die zwaarder dan voor de andere. Dank voor uw liefde ook aan u mijn dochter. Volg mijn voorbeeld na dan zult gij de beste troost zijn voor uw beproefde moeder.

Beste broers en zusters, familieleden, vrienden en kennissen blijft mijn aandenken in uw hart bewaren.

De families
CAPIAU, DE CLEER,
DE RUYVER en DE SCHUYTENEER,

danken U voor de blijken van
deelneming in hun rouw.